

УВОД

Прекршајно право мјере упозорења и заштитне мјере третира као посебну врсту прекршајних санкција. Прекршајне санкције представљају државне, принудне мјере репресивно превентивног карактера којима се учиниоци прекршаја, под условима предвиђеним прекршајним прописима, ограничавају или ускраћују у одређеним правима и слободама, на основу одлуке надлежног органа, односно суда, донесене у законито спроведеном поступку. Систем прекршајних санкција чине сљедеће четри врсте санкција: казне, мјере упозорења, заштитне мјере, васпитне мјере и друге мјере непеналног карактера. У овом семинарском раду говорићемо о мјерама упозорења и заштитним мјерама.

Мјере упозорења

Ријеч је о посебним прекршајним санкцијама које се састоје у упозорењу које може бити праћено и пријетњом примјене казне, са циљем да се учинилац одврати од намјере да поново изврши прекршај. Мјере упозорења су :

укор и

условна осуда.

Условна осуда и укор чине посебну врсту прекршајних санкција, које се уобичајено називају мјерама упозорења, односно адмонитивним санкцијама. Сврха условне осуде и укора јесте остваривање принципа да је казна, а нарочито казна лишења слободе, крајње средство (ултима ратио), односно да не треба примјењивати строже санкције све док се општа сврха кривичних санкција може постићи блажом врстом санкције. Ово се нарочито односи на лакша кривична дјела гдје је и даље владајуће схватање да треба избјегавати краткотрајне казне лишења слободе. Осим тога, ове кривичне санкције имају и неке друге заједничке карактеристике што оправдава став законодавца који их сврстава у исту врсту, односно тип санкција. Тако, оне су санкције које су претежно, ако не и искључиво специјално-превентивног карактера, које су окренуте учиниоцу прекршаја. Међутим, оне се међусобно по неким елементима значајно разликују.

Сврха укора и условне осуде

У оквиру опште сврхе прекршајних санкција, сврха укора и условне осуде је да се према учиниоцу лакшег прекршаја не примјени казна кад се може очекивати да ће упозорење уз прјетњу казне (условна осуда) или само упозорење (укор) довољно утицати на учиниоца да више не чини прекршаје.

Условна осуда

Условном осудом суд учиноцу прекршаја утврђује казну и истовремено одредује да се она неће извршити, ако осуђени за вријеме које одреди суд, а које не може бити краће од једне нити дуже од пет година (вријеме провјеравања) не учини нови прекршај.

Суд може у условној осуди одредити да ће се казна извршити и ако осуђени у одређеном року не врати имовинску корист прибављену извршењем прекршаја, не накнади штету коју је проузроковао прекршајем или не испуни друге обавезе предвидјене у прекршајноправним одредбама. Рок за испуњење тих обавеза утврђује суд у оквиру одредјеног времена проверавања.

Услови за изрицање условне осуде

Условна осуда се може изрећи кад је учиниоцу утврдјена казна затвора у трајању до две године. За прекршаје за које се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна не може се изрећи условна осуда. Условна осуда се не може изрећи ако није протекло више од пет година од правоснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com